

ליל באב ואלבאב גלק ורא: 7. ויאמר - וקאל לא הלאן אכוותי תאסו: 8. הנה - הוודא הלאן לי תנתין בנאת אלדי לם יערפו רגול אכריג הלאן ליהון אליכון וענעו ליהון כיחיסין פי חצריתכון פקט לל ארגל הדולי לא תצנעו שאיי אין עלא דאליך איגו פי פאיי כשיבתי: 9. ויאמרו - וקאלו קדים להינאך וקאלו אלואחיד איגא ליסכון ויחכום חיכים הלאן נאסי לך מנהון ועלגו פיל רגול פי לוט גדא ותקדמו ליכיסרו אלבאב: 10. וישלחו - ומאדו אלארגל אלא ידיהון וגאבו אלא לוט אליהון לל בית ואלא באב גלקו: 11. ואת - ואלא אלארגאל אלדי באב אלבית נצראבו פיל תבשכור מן אלזגיר וחיתא כביר ותעבו ליווגדו אלבאב: 12. ויאמרו - וקאלו אלארגל אלא לוט עאד איש לך הינא סיהיר ובנינך ובנתאך וגמיע אלדי לך פיל קרייה כריג אלא אלמכאן: 13. כי - אין מתילפין נחנא אלא אלמכאן הדא אין עצמית צרכיתהון אלא קדאם אלה ובעתנא אלה ליניתליפהא: 14. ויצא - וכרגל לוט וכלם אלא צהירתו אכדין בנאתו וקאל קומו כרוגו מן אלמכאן הדא אין מתליף אלה אלא אלקרייה וצאר כימצחיק פי חצריית צהירתו: 15. וכמו - וכמקדר אלפגר טיליע וסתעגלו רוסלא פי לוט קאיילא קום כוד אלא זוגתך ואלא תנתין בנתאך אלמווגודאת לילא תינפני פי דנב אלקרייה: 16. ויתמהמה - ותעווק ומיסכו אלארגל פי ידו ופי יד זוגתו ופי יד תנתין בנאתו פי שפקית אללה עליה ואכרגו וחאטו מן ברת אלקרייה: 17. ויהי - וכאן כיכרוגהון ליהון לברא וקאל כליץ עלא נפסך לא תסליע וראך ולא תקאף פי גמיע סהליה ליגבאל תכלץ לילא תינפני: 18. ויאמר - וקאל לוט אליהון לא הלאן אללה: 19. הנה - הוודא הלאן וגיד עבדך חאץ פי חצירתך ועצמית פצלך אלדי צניעית מעי ליתעאייש אלא נפסי

אלה אנכאן אווגד פי סדום כמסין צלחין פי ועט אלקרייה ואעפח לגמיע אלמכאן פי סבבהון: 27. ויען - וגווב אברהים וקאל הוודא הלאן טבקת לאכלים קידם אללה ואנא טרב ורמאד: 28. אולי - בלכי ינקאסו כמסין צלחין כמסיה אנכאן תתליף פיל כמסיה אלא גמיע אלקרייה וקאל לם אתליף אנכאן אווגד תם כמסה וארבעין: 29. ויסף - ועוויץ עאד ליכלים אליה וקאל בלכי ינווגדו תם ארבעין וקאל לם אצנע פי סבאב אלארבעין: 30. ויאמר - וקאל לא הלאן ישתאד קדאם אללה ואכלים בלכי ינווגדו תם תלתין וקאל לם אצנע אנכאן אווגד תם תלתין: 31. ויאמר - וקאל הוודא הלאן טבקת לאכלים קידם אללה בלכי ינווגדו תם עשרין וקאל לם אתליף פי סבאב אלעשרין: 32. ויאמר - וקאל לא הלאן ישתאד קידם אללה ואכלים פקט הל מרא בלכי ינווגדו תם עשרה וקאל לם אתליף פי סבאב אלעשרה: 33. וילך - ומיצי אלה כאלדי כמאל ליכלים אלא אברהים ואברהים דיגיע למכאנו:

יט

1. ויבאו - ואיגו תנין רוסלא סדמה פיל עישא ולוט גאליס פי באב סדם ונצר לוט וקאם למלאקיתהון וסגד (לו) על וגה על ארץ: 2. ויאמר - וקאל הוודא הלאן אסתאדי זולו הלאן אלא בית עבדכון ובאתו וכסלו רגליכון ותבכרו ותמצו לדריקכון וקאלו לם אין פיל וסעא נבאת: 3. ויפער - ועלג פיהון גדא וזאלו אליה ואיגו אלא ביתו וציניע ליהון ציפיה ופטיר כבאז ואכלו: 4. טרם - קבל מא יטגעו וארגל קרייה ארגל סדום תחווטו עלא אלבית מן גולם וחיתא כתייאר גמיע אלקום מן טרפו: 5. ויקראו - ונאדו אלא לוט וקאלו לו וין אלארגל אלדי איגו אליך ליליה טליעהון אלינא ונעריף ליהון: 6. ויצא - וכרג אליהון לוט

וכן להלן כא 8. 5. הוציאם - ב: איכרנהון. 11. בסנורים - תבשכור. ב: תיבישכור, ככל הנראה שיכול אותיות מן "שבכרה", "שפכרה", טילה פרסית המופיעה כתרנום "סנורים" אצל רס"ג ואחרים. וראה בפירוט, אבישור 1989, עמ' 134-137. 12. חתן - סיהיר - ציהיר, כמו בפסוק 14. 14. ויצא - לא תרגם. ב: זכרנ. כמצחק - ב: כיסתמצכיר - כמלגלג. 16. ויחזיקו - ב: ואתקו - והתחזקו (שטא קרא זיחוקר). 19. אוכל -

28. יחסרון - ינקאסו - ינקאצו. 29. ויסף - ועוויץ - ועווד. 32. לאדני - לפני ה'.

יט

1. המלאכים - שליחים. ב: אלמלאייכיה, כמו רס"ג. בערב - ב: פיל גירוב. 2. אדני - ב: סדאתי - נרדפים. סורז - ב: זולו, וכן בפסוק 3. שניהם נרדפים. לדרככם - ב: לטריקכון. 3. משתח - ציפיה - אירוח.